

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/197/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614204774
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614204774.2

Uznesenie

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752 zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanému T. Q., nar. X.X.XXXX, XXX XX R. XX, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom 089 01 Svidník, Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 1 383,45 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

III. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 191,- eur (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta č. ú. 42949572/0200, VS: 1651414 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 2.9.2014 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 1 383,45 eura s príslušenstvom.

V odôvodnení svojho návrhu uviedol, že žalobca uzatvoril dňa 22.9.2009 so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300024542, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1 493,73 eura. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 30 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 91,28 eura v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti žalovaného sa žalobca so žalovaným dohodli na odklade splátok č. 11,12,13 pôžičky a tieto sa žalovaný zaviazal splatiť ako splátky č. 31 32, 33. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 7, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len sumu 1 263,67 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky č. 17 o viac ako tri mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 1 474,73 eura dňa 24.7.2011. Túto sumu neuhradil ani čiastočne.

Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie pohľadávky vo výške 1 383,45 eura s príslušenstvom.

Dňa 16.10.2014 vstúpil do konania na podporu žalovaného vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“.

Na pojednávaní konanom dňa 4.6.2015 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu, žalovaného a vedľajšieho účastníka.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: oznámenie o zosplatnení zo dňa 5.5.2011, zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 22.9.2009, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., oznámenie o schválení úveru zo dňa 22.9.2009, karta klienta, oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ zo dňa 16.10.2014, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 5.2.2015, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/197/2014 a zistil tento skutkový stav:

Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere na čl. 3 spisu v bode 5. Údaje o požadovanom revolvingovom úvere, súd zistil, že dlžník žiadal spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru vo výške 1 493,73 eura, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 30/20, mesačná splátka (vrátane úrokov) 91,28 eura, zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) 1 244,77 eura, predpokladá RPMN za úver (v %) 68,83, ročná úroková sadzba (v %) 68,83, priemerná RPMN za úver (v %) 37,93, poskytnutá čiastka revolvingu: 739,39 eura, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 903,70 eura, predpokladá RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 58,70, ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 67,53. Účel čerpania úveru: zariadenie domácnosti.

Z bodu 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere uvedenej zmluvy, súd zistil, že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1 493,73 eura, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 30/20, mesačná splátka (vrátane úrokov) 91,28 eura, zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) 1 244,77 eura, predpokladá RPMN za úver (v %) 62,82, ročná úroková sadzba (v %) 68,83, priemerná RPMN za úver (v %) 37,93, poskytnutá čiastka revolvingu: 739,39 eura, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 903,70 eura, predpokladá RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 55,38, ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 67,53.

Z karty klienta súd zistil, že žalovanému bola vyplatená dňa 22.9.2009 suma 1 419,77 eura a splatené bolo 1 354,95 eura.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 5.2.2015 poukázal na skutočnosť, že ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. Ďalej uviedol, že zmluva obsahuje údaj o výške ročnej úrokovej sadzby, ktorá je v tomto prípade 68,83 %, čo je hrubo odporujúce dobrým mravom (4 ods. 8 zákona č 250/2007 Z. z. a § 39 Občianskeho zákonníka), preto je zmluva absolútne neplatná. Napriek tomu, že podľa názvu sa v tomto prípade jedná o revolving, je údaj o celkovej čiastke revolvingu uvedený za celkovú čiastku klasického úveru, a teda nie je pre spotrebiteľa vôbec zjavné, ktorá čiastka, kedy, z akého dôvodu a či vôbec mu je poskytnutá. Ide teda o zmluvu neurčitú, nejasnú a nezrozumiteľnú. Existuje rozpor medzi údajmi v bode 5. a bode 6. zmluvy, a to konkrétne v týchto: RPMN za úver, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Keďže po vyplnení bodu 5. zmluvy ju žalovaný podpísal 15.9.2009 a žalobca ju po vyplnení bodu 6. podpísal 22.9.2009, čo už žalovaný svojim podpisom neodobril nenastala zhoda vôle zmluvných strán. Ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Poukázal na skutočnosť, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere nemá náležitosti vyžadované zák. č. 258/2001 Z.z., a to konečnú splatnosť podľa § 4 ods.2 písm. g) a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i), preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Keďže nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy a do dňa poskytnutia finančných prostriedkov spotrebiteľovi do podania žaloby ubehli viac ako dva roky, je celý nárok žalobcu premlčaný. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Žalobca zotrval na podanej žalobe.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods.1, ods.2, ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka / v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy / spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 6 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. / v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy/. Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 451 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabráňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

Podľa § 5 b/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Žalobca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovanému poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalobca bol od uzavretia zmluvy dňa 22.9.2009 v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že úverová zmluva zo dňa 22.9.2009 obsahuje iné údaje v časti vyznačenej spotrebiteľom v bode 5., ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere a iné v akceptácii návrhu zo strany dodávateľa v bode 6. zmluvy, ako údaje o schválenom revolvingovom úvere. Konkrétne ide o RPMN za úver a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Žalovaný podpísal zmluvu po vyplnení bodu 5. dňa 15.9.2009 a žalobca ju podpísal po vyplnení bodu 6. dňa 22.9.2009. Vyplnenie bodu 6. žalobcom je s poukazom na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka novým návrhom na uzavretie zmluvy, čo však žalovaný neakceptoval, preto nedošlo k vzniku dvojstranného právneho úkonu a teda k vzniku úverovej zmluvy.

S poukazom na kogentné ustanovenie § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať náležitosti uvedené v ods. 2 tohto ustanovenia.

Z obsahu zmluvy súd zistil absenciu povinných náležitostí zmluvy, a to konečnú splatnosť úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) a výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i). Pre naplnenie zákonnej požiadavky uvedenia konečnej splatnosti úveru nepostačuje v zmluve uviesť počet splátok, je potrebné uviesť konečný dátum splatnosti. Počet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je samostatnou zákonnou náležitosťou zmluvy. Je potrebné prisvedčiť argumentácii vedľajšieho účastníka, že zmluva je neurčitá, nejasná a nezrozumiteľná, pretože je označená ako zmluva o revolvingovom úvere a z jej obsahu vyplýva údaj o celkovej čiastke úveru a následne o celkovej čiastke revolvingu.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody žalobca v konaní nepreukázal platné uzatvorenie úverovej zmluvy v písomnej forme, preto plnenie, ktoré poskytol žalovanému je plnením bez právneho dôvodu. Aj v prípade preukázania, že došlo k dvojstrannému prejavu vôle a teda k uzavretiu úverovej zmluvy, bolo by potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 4 ods. 3 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. S ohľadom na túto argumentáciu považoval súd za nadbytočné zaoberať sa výškou úrokovej sadzby úveru 68,83 % ročne a jej súladnosti s dobrými mravmi, ako aj prijateľnosťou ďalších zmluvných podmienok.

Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že žalobca poskytol žalovanému dňa 22.9.2009 sumu 1 419,77 eura a žalovaný doposiaľ vrátil sumu 1 354,95 eura. Žalovaný bol povinný vrátiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 64,82 eura, ktoré žalobca mohol uplatniť na súde v objektívnej trojročnej premlčacej dobe na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá uplynula 22.9.2012 a žaloba bola podaná 2.9.2014. Vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu po uplynutí objektívnej trojročnej premlčacej doby, súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva bez ďalšieho zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný mal vo veci plný úspech, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, pretože mu žiadne trovy nevznikli a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

Súd priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi rade, podľa § 142 ods.1 O.s.p. náhradu trov konania vo výške 191,- eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia z hodnoty 1 383,45 eura, za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 5.2.2015, to je 2x po 71,37 eura + 1x rež. paušál 8,04 eura + 1x rež. paušál 8,39 eura + 20 % DPH, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, c/, § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Trovy právneho zastúpenia vedľajších účastníkov považoval súd za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní

pred súdmi je žiaduca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov konania. Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou protistranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov. Vedľajší účastník bol v konaní aktívny a súd rozhodol v prospech žalovaného aj na základe jeho argumentácie.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.